

[Ingerlise Koefoed]

som jeg tror på at socialdemokratiet og nogle andre partier her i folketinget bestemt heller ikke ønsker at ramme. Det vil betyde langt højere skatter, det vil betyde gratisprincipets afskaffelse, muligvis, det vil betyde alt det, som de borgerlige partier ønsker sig, og som vi i hvert fald absolut ikke ønsker os.

Men vi er meget interesseret i, om regeringen og finansministeren alvorligt vil overveje, om der er nogle alternativer til disse højrentede statsobligationer og statsgældsbeviser. Vi beder om, at vi kan få en seriøs diskussion af boligministerens ideer om at optage favorable lån i udlandet i stedet for at skulle dække hele underskuddet ind med indenlandske statsobligationer. Man kunne måske finde frem til en eller anden blanding. Jeg ved det ikke, jeg spørger. Jeg beder om nogle ordentlige redegørelser for de spørgsmål.

Jeg vil i øvrigt også meget gerne vide, hvad statsobligationerne helt reelt betyder for renteniveauet. Der var en kronik i Politiken for nylig, som jeg har bedt finansministeren om at kommentere i forbindelse med finanslovbehandlingen i finansudvalget, hvor man antydede, at al den snak om statsobligationernes og statsgældsbevisernes kæmpeindflydelse på renteniveauet var der ikke så forfærdelig meget om. Jeg vil sådan set godt have, at vi får en redegørelse for, hvordan det reelt ser ud.

På mange, mange måder er dette finanslovsforslag jo skræmmende. Man ved ikke rigtig, hvordan det skal gå her i samfundet. Man ved ikke rigtig, hvordan de svageste i samfundet fortsat skal kunne klare sig på et nogenlunde acceptabelt niveau. Og i helt reel forstand er det skræmmende på det område, der hedder forsvaret. Vi er meget vrede over, at forsvarsforliget er blevet en realitet, og vi venter nogle kæmpeprisstigninger på grund af kursstigninger og, tror jeg også, skjulte produktionsforbedringer, skjulte moderniseringer på alle de ting, man har købt kontraktligt, og som man er bundet til at købe, F-16 fly, og hvad alt det elskede isenkram nu hedder.

Hr. Glistrup stod heroppe i går og talte noget om, at alle, der ikke hadede deres børn eller børnebørn, måtte se at få skatterne ned på nul. Jeg tror ikke på, at der er nogen her i dette folketing, der hader deres børn og deres børnebørn – så dårligt tror jeg ikke om

nogen mennesker – men jeg vil nok sige, at hvis man holder rigtig meget af dem, og det er der også en hel del der gør, så kunne man måske godt endnu en gang overveje, om det er rigtigt at være med og være med og være med i den kaprustning, om vi ikke kaster vores børn og vores børnebørn ud i en verden, der er så dødsensfarlig, at det nu for alvor var på tide at flytte en hel masse penge fra forsvarsbudgettet over i nedrustningsinitiativer, over i u-landsbistand, over i forsøg på at komme igennem med Nord-Sydkonferencer og over i en hel masse ting, der kan gøre mennesker trygge og rolige og glade for at leve, i stedet for at de hele tiden skal gå og være bange for, at en dag er det sket, en dag er det færdigt, og så kan det være ligegyldigt med alle disse finanslovtaler.

Dermed vil jeg slutte. Jeg vil sige, at vi naturligvis som sædvanlig vil arbejde i finansudvalget med finanslovsforslaget. Vi vil love støtte til alt, der kan gøre tilværelsen tålelig og bedre for dem, som har det dårligt i dag, og vi vil komme som sædvanlig med en lang række af vores egne ændringsforslag. Vi glæder os som sædvanlig til, at disse ændringsforslag får en positiv behandling her i folketinget.

Arne Melchior (CD):

Når der nu er budt til andendagsgilde, vil CD da også meget gerne møde op, selv om vi er klar over, at traktementet vil blive lidt tyndt, men lidt har også ret, og om ikke andet kan vi måske tale sammen. Når der ikke er så mange, der interesserer sig for, hvad vi siger, kan det måske fremme samtaleklimaet, som jeg både personligt og på mit partis vegne finder ret ringe i øjeblikket.

Jeg vil, før jeg siger det, jeg ellers har på hjerte, vende mig til den konservative ordfører, hr. Palle Simonsen, med nogle bemærkninger, som jeg muligvis har gjort for fra denne talerstol; i hvert fald har jeg skrevet artikler om det og forsøgt at trænge igennem med det. Jeg vil appellere til min gode kollega fra det konservative folkeparti i anledning af, at han på ny talte om – jeg tror ikke, han sagde forretningen Danmark, men Danmark som et privat firma. Han talte også om, at hvis finansministeren var direktør eller regnskabschef i et privat foretagende, så måtte han gøre sådan og sådan. Gode kolleger til